

בעניין:

בנימין נתניהו

באמצעות עוה"ד בעז בן צור, ישראל וולנרמן,
דקלה סירקיס, כרמל בן צור, אסנת גולדשמידט-שרייר וקרן הר צבי
מרח' הארבעה 28, תל אביב
טל': 03-7155000 ; פקס': 03-7155001

וכן באמצעות עוה"ד עמית חדד, נועה מילשטיין,
אביחי יהוסף ויאיר לשם
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב
טל': 03-5333313 ; פקס': 03-5333314

המבקש;

- נ ג ד -

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון: 073-3924600, פקס': 03-5163093

המשיבה;

בקשה בעניין מועד תחילת שמיעת העדים – עד שהמאשימה תמסור החלטתה

בדבר הגשת כתב אישום נגד התאגידים וצירופם כנאשמים בתיק דכאן

בית המשפט הנכבד מתבקש לקבוע כי תחילת שמיעת העדים בהליך זה תהא לאחר שהמאשימה תמסור החלטתה בעניין הגשת כתב אישום נגד תאגידי התקשורת הבאים: "בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ" (להלן: **בזק**); "וואלה תקשורת בע"מ" (להלן: **וואלה**) ו"ידיעות אחרונות בע"מ" (להלן: **ידיעות אחרונות**). ביחד ולחוד: **התאגידים**), וצירופם של התאגידים – ככל שכן יוחלט – כנאשמים בתיק דכאן.

העיכוב מתבקש נוכח העובדה, כי רק לאחרונה הודיעה המאשימה כי בדעתה להגיש כתב אישום כאמור נגד התאגידים (בכפוף לשימוע), ונוכח העובדה כי בהתאם לסעיף 87 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 (להלן: **חוק סדר הדין הפלילי**) מוטל על המאשימה במקרה שכזה לתקן את כתב האישום ולצרף את התאגידים כנאשמים נוספים בתיק דכאן (יוער, כי בכל מקרה ואף אם המאשימה תבחר שלא לעשות כן, הרי שמן הדין שהצירוף ייעשה על ידי בית המשפט הנכבד בהתאם לסעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי).

א. מבוא

1. יסודה של בקשה זו בהתנהלות בלתי סבירה של המאשימה, אשר פיצלה ללא הצדקה הכרעה בדבר חשודים שנחקרו במסגרת אותן חקירות ועיכבה שלא כדין את החלטתה בעניין העמדתם לדין של התאגידים בתיקים "4000 ו-"2000" (פרשות 2-3) משך כשנתיים (מתחילת שנת 2019) – עובדה אשר עלולה להוביל לידי פגם חמור של ניהול שני משפטים נפרדים העוסקים באותה מסכת עובדתית ממש.

2. ניהול כאמור של **שני משפטים נפרדים**, אם ייעשה, יהווה עקיפה של הוראות חוק סדר הדין הפלילי והפסיקה המושרשת בעניין, יגרום בזבוז משאבים שיפוטניים בהיקף ניכר (לרבות העדה כפולה ומכופלת של מאות עדים וקיום חוזר של ישיבות הוכחות בהתאם), יפגע באורח יסודי בעקרונות הצדק והחתיירה לחשיפת האמת ואף עלול להוביל להכרעות משפטיות סותרות באותן עניין ממש.

3. עניינה של בקשה זו לגרום לכך שהעקוב יהפוך מישור, והמשפט יתנהל בדרך הקבועה בדין.

4. אפשר שלצורך כך – ונוכח התנהלות המאשימה שערכה החלטתה שלא לצורך – היא עיכוב מסוים בשמיעתו של המשפט. אלא שמטרתו של ההליך המשפטי היא **לחשוף את האמת**, תוך הקפדה על צדק דיוני ומהותי ותוך הימנעות מהכרעות סותרות – אשר עלולות להתקבל מקום בו מתנהלים שני הליכים מקבילים.

5. כפי שיובהר להלן, על המאשימה עצמה לפעול לאיחוד ההליכים כאמור. אך ככל שהמאשימה לא תמלא את חובתה על פי דין, הרי שסעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי על בית המשפט הנכבד לעשות כן בנסיבות שנוצרו בהליך שבכותרת. כפי שנראה להלן, המועד הראוי לאחד את ההליכים הוא **טרם שמיעת הראיות**.

6. להלן יפורטו הדברים, דבר דבור על אופניו.

ראשית, נעמוד על המסגרת הנורמטיבית החלה על הסוגייה. **שנית**, נסקור את כתב האישום המצוי בפני בית המשפט הנכבד, אשר עיון בו מעלה כי עניינם של התאגידים כרוך במסכת העובדתית בקשר בל יינתק. **שלישית**, נעמוד על מחדלי המאשימה בכך שנמנעה מקבלת ההחלטה בדבר העמדתם לדין של התאגידים במועד, וערכה את הדברים באופן בלתי ראוי. **רביעית**, נראה, כי ככל שהמאשימה תתנהל מכאן ולהבא באורח ראוי, הרי שניתן לצרף את התאגידים לתיק דכאן, כך שעניינם יישמע במאוחד. **חמישית** ואחרון, נעמוד על התוצאה המתחייבת, כמפורט ברישה לבקשה זו.

ב. המסגרת הנורמטיבית

7. החוק, הדין וההלכה פסוקה והמושרשת קבעו כי מקום בו עסקינן בפרשה עובדתית אחת, מן הדין כי היא תישמע – בכפוף לחריגים הנוגעים לזכויות יסוד של נאשמים (שאינם ממין העניין במקרה זה) – באורח סדור ושלם, בהליך אחד, בפני מותב אחד, ותוך מתן הכרעה אחת.

כך מחייבים יעילות הדיון והאינטרס הציבורי.

כך מחייב הצדק.

כך מחייבת החתיירה לחשיפת האמת.

וכך אף מחויב לשם מניעת החלטות סותרות.

8. ההלכה הפסוקה קבעה את הכללים החלים בנושא זה, ובאורח עקבי.

9. כך נפסק, למשל, ע"פ 866/95 **סוסן נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 (27.3.1996):

המחוקק כיוון לכך שפרשה עובדתית אחת תתברר לפני בית-משפט אחד, על כל ספיחיה. אין חולק כי זהו גם המצב הרצוי.

10. ובדומה נקבע בבג"ץ 5283/98 **חדר נ' בית המשפט המחוזי בירושלים**, פ"ד נה(3) 721, 728 (1998):

[...] לא רק שאין פגם בצירוף האישומים, אלא שלבירורם במאוחד יש גם יתרונות בולטים **הן מצד שיקולי היעילות והן מצד היכולת להגיע לחקר האמת.**

11. הדברים נסקרו ופורטו בת"פ 61448-11-15 **מדינת ישראל נ' פרנקו** (15.12.2016), מפי כב' השופט ג' קרא :

הצירוף נעשה הן מטעמי יעילות, של שמיעת העדים פעם אחת ובחבילה אחת, והן מטעמים מהותיים של עשיית צדק, דהיינו: שהעדים יישמעו על ידי אותו בית משפט, אשר יקבע לגביהם עמדה אחת.

12. בית המשפט המחוזי בתל אביב, גם זאת מפי כב' השופט קרא, עמד על הפסיקה הקיימת בנושא והכללים המתחייבים במסגרת ת"פ 18772-01-17 **מדינת ישראל נ' ליבוביץ** (16.2.2017), בקובעו כך :

עיון בעובדות שני כתבי האישום מעלה כי מדובר בנאשמים, צדדים לעבירות בין כשותפים ובין "בדרך אחרת". על היתרונות שבניהול מאוחד של משפטים בנסיבות הדומות לענייננו, אפנה לדברים שנאמרו בע"פ 866/95 [...] "הדעת נותנת כי המחוקק כיוון לכך שפרשה עובדתית אחת תתברר בפני בית משפט אחד על כל ספיחיה. אין חולק כי זה המצב הרצוי". בת"פ (י-ס) 1256/01 [...] כתב כב' השופט זילברטל את הדברים הבאים: "**ככלל, צירוף אישומים וצירוף נאשמים נועד לייעל את הדיון. צירוף כזה מאפשר שמיעת כל העדים הנוגעים לאותה פרשה על ידי מותב אחד. מעבר ליעילות המושגת בדרך זו, הדבר מביא למתן החלטה אחת לגבי כל הפרשה ומונע אפשרות של החלטות סותרות וממצאים מנוגדים שייקבעו על ידי הרכבים שונים**".

13. בית המשפט אף הבהיר כי **העיתוי לאיחוד הדיון צריך שיעשה, ככלל, טרם החל המשפט :**

עיתוי העלאת הבקשה מיד בתחילת ההליך בשני כתבי האישום בטרם החל משפט של מי מהמעורבים הוא העיתוי האולטימטיבי כך שההליך המשפטי יחל ויסתיים בעניינם של כל המעורבים באותה פרשה באותה נקודת זמן [...]

14. הכרעה דומה התקבלה בת"פ 2436-12-15 **מדינת ישראל נ' אלבז**, פסקאות 15-19 (5.9.2017), שאף בו, בדומה לענייננו, דובר בהליכים שכללו עדי תביעה רבים. וכך נפסק :

כתבי האישום שהוגשו כנגד המשיבים עוסקים בפרשה אחת, חלק ניכר מן התשתית העובדתית שעליה מבוססים האישומים, הינו משותף וכך גם עדי התביעה הרבים (למעלה מ-300 עדים), באמצעותם מבקשת המאשימה להוכיח את האשמות כנגד המשיבים [...] אין ספק כי המצב הרצוי הוא שהעדויות הרבות בפרשה זו תובאנה בפני מותב אחד ולא תשמענה בפני מספר מותבים במספר הזדמנויות. **הצורך לשמוע אותן עדויות במסגרת הליכים נפרדים עלולה ליצור סרבול ולהאריך את שמיעת ההליכים ויתרה מכך עלולה להיות לה השלכה על מידת יכולתו של בית המשפט להגיע לחקר האמת ועל יכולת המשיבים להתגונן כהלכה.**

15. וכן בתפ"ח 4370-03-15 **מדינת ישראל נ' אלון** (1.3.2017) :

על פי הוראות החוק, צירוף נאשמים בכתב אישום אחד, שדן במסכת עובדתית אחת, הוא המצב הרצוי לא רק מן הבחינה הדיונית אלא גם מהבחינה המהותית.

אך ברור, שאין זה ראוי שכתבי אישום שישודם בפרשה אחת מסועפת, רבת משתתפים וצדדים, תתברר מספר פעמים ובפני מותבים שונים תוך שמיעת העדים פעם אחר פעם.

איחוד משפטים של כמה נאשמים, כשמתקיימות הנסיבות המוזכרות בסעיף 87 לחסד"פ, נועד לקיים סדרי דין סבירים ויעילים החוסכים את הצורך לשמוע אותם עדים פעמים מספר – תופעה הנוגדת באופן ברור וגלוי את האינטרס הציבורי.

ג. כתב האישום מניח את מעורבותם של התאגידים, ופגום בשל היעדרם

16. כפי שפורט כבר בטענות המקדמיות שהוגשו מטעם המבקש, כתב האישום המונח בפני המותב דכאן פגום על פניו, באשר על אף שהמסכת העובדתית המפורטת בו "זועקת" – כך רק על פי שיטת המאשימה – על אודות מעורבותם של התאגידים, הרי שעניינם נפקד מן הספר.

ודוק: ככל שהתאגידים לא יועמדו בסופו של יום לדין, יהא כתב האישום פגום בשל היותו נגוע באכיפה בררנית קשה. **מנגד, אם יוחלט על העמדת התאגידים לדין, כתב האישום פגום בכך שאינו כולל את התאגידים שהם חלק אינטגרלי, ישיר, מרכזי והכרחי ביחס למסכת העובדתית הנטענת בכתב האישום.**

17. התאגידים אינם גורמים משניים: כך בכל הנוגע לאישום השני, הרי שבעוד שנטען – ומוכחש – כי התאגיד הציע ליתן שוחד (והיה אמור ליהנות הנאה כספית משמעותית), הרי שהמבקש אינו נאשם בקבלת שוחד, ולמעשה – כתב האישום מניח שהמבקש לא נענה, ולא התכוון להיענות, להצעת שוחד נטענת. גם באישום הראשון, הטענה בדבר הטבות כספיות היא טענה שמתייחסת לאינטרסים הכלכליים של התאגידים.

18. למען הדברים לא יישארו בבחינת טענה כללית בלבד, נבחן בקצרה את הנטען בכתב האישום בעניינם של התאגידים.

19. טענת המאשימה, העוברת כחוט השני בכתב האישום, היא כי הנאשמים 2 ו-4, בעלי השליטה ב"בזק", "וואלה" ו"ידיעות אחרונות", פעלו עבור התאגידים למען אינטרסים כלכליים, לשם השאת רווחיהם של התאגידים אשר בראשם עמדו. נטען בכתב האישום, כי הנאשמים 2 ו-4 הציעו ליתן שוחד בדמות של "סיקור", וביקשו בתמורה הטבות רגולטוריות לתאגידים שבשליטתם בשווי מאות מיליוני שקלים ואף למעלה מכך. לא פחות. זו הטענה.

20. ביחס לחברת "בזק" נטען, כי זו הרוויחה מאות מיליוני שקלים כתוצאה ממערכת היחסים בין בעל השליטה בה ובין ראש הממשלה, בגין פעולות אשר נועדו להיטיב עמה.

21. ביחס לחברת "וואלה", חברה בת של "בזק", נטען כי בתמורה לכספים והטבות רגולטוריות שראש הממשלה העניק לחברה האם, ניתנה לראש הממשלה "היענות חריגה" בעיקר באמצעות פעולות מנכ"ל "וואלה", אילן ישועה.

כידוע, ישועה הרוויח מיליוני שקלים בשל סיועו למר אלוביץ' בפעילות העסקית, כספים שקבלתם התאפשרה, על פי התזה של המאשימה, בזכות אותן "הטבות בלתי חוקיות" שניתנו לה.

22. להמחשת הדברים, נציג קטעים אחדים בכתב האישום (בנוסח עובר לתיקונו) המתארים את מעורבות התאגידים במסכת העובדתית המגובשת, כביכול, מעשה עבירה. כך למשל:

א. בסעיף 15 לחלק הכללי בכתב האישום, נטען – "בתקופה הרלוונטית היה הנאשם אלוביץ' בעל השליטה בקבוצת בזק, ובשל כך היה בעל יכולת השפעה על אופי וטיב הפרסומים החדשותיים באתר "וואלה" שבשליטת בזק".

ב. בסעיף 4 לאישום הראשון שבכתב האישום, נטען – "ביום 14.5.2014 חתם הנאשם נתיניו על היתר העברת שליטה בחברה בת של "וואלה", שהפעילה את אתר המכירות האינטרנטי 'יד2'. החתימה על היתר העברת השליטה אפשרה את השלמתה של עסקת המכירה של יד2 מקבוצת בזק לתאגיד תקשורת גרמני, בתמורה לסך של כ-800 מיליון ש"ח, שהוזרם לקופתה של קבוצת בזק שבשליטת הנאשם אלוביץ'".

ג. בסעיף 5 לאישום הראשון שבכתב האישום, נטען – "[...] אישור העברת השליטה באופן מואץ היה בעל חשיבות רבה לנאשם אלוביץ' ולקבוצת בזק, שכן עיכוב במתן האישור הרגולטורי עלול היה להביא לכך שהרוכש הגרמני ייסוג מן העסקה או ידרוש שינוי בתנאיה".

ד. בסעיף 65 לאישום הראשון שבכתב האישום, נטען – "[...] לגרום לכך שעל אף שהרפורמה התחרותית תישמר, המחירים שתוכל בזק לגבות עבור מתן גישה לתשתיות שלה במסגרת רפורמת השוק הסיטונאי יהיו מחירים גבוהים מאלה שגובשו בעבר במשרד התקשורת, באופן שייטיב עם קבוצת בזק".

ה. בסעיף 69 לאישום הראשון שבכתב האישום, נטען – "[...] במסגרת ערוץ זה, העביר פילבר לאנשי בזק מידע פנימי על ההתקדמות אישור העסקה, ואנשי בזק העבירו לפילבר את דרישותיהם ביחס לנוסח אישור העסקה".

ו. בסעיף 72 לאישום הראשון שבכתב האישום, נטען – "בהתאם לדרישות אנשי בזק [...] הושמט סעיף הנוגע לאפשרות של משרד התקשורת לנקוט אמצעי אכיפה נגד בזק בקשר למהלך של מימוש אופציה לרכישת אחוזים בודדים של מניות יס [...] סוגיית השמטת הסעיף הייתה מהותית ביותר לנאשם אלוביץ' ולגורמים נוספים בבזק [...]".

ז. בסעיף 123 לאישום הראשון שבכתב האישום, נטען – "בני הזוג אלוביץ' נתנו לנאשם נתניהו מתת מושחתת בדמות היענות חריגה לדרישותיו להתערבות בפרסומים באתר 'וואלה', במטרה להביא לכך שהנאשם נתניהו יקבל במסגרת תפקידו הציבוריים, החלטות שייטיבו עם קבוצת בזק ועם הנאשם אלוביץ', ובין היתר יאשר את עסקת בזק יס".

23. בכל הנוגע לעניינו של הנאשם 4 מר ארנון מוזס, נטען בכתב האישום כי נאשם 4 (בעל השליטה ב"ידיעות אחרונות", המשמש כאורגן של "ידיעות אחרונות" בהיותו בין היתר יו"ר הדירקטוריון והמוציא לאור של העיתון) הציע שוחד לראש הממשלה (בדמות שיפור סיקורו, כביכול), ובתמורה להעברת חוק שיביא להגבלתו של העיתון "ישראל היום" (המתחרה המוביל של העיתון המופץ על ידי תאגיד "ידיעות אחרונות"). כך למשל, בסעיפים 31-33 לחלק הדן באישום השני בכתב האישום :

לנאשם מוזס היה צורך מוגבר בפעולות מצד הנאשם נתניהו לשם העברת חוק שיביא להגבלת "ישראל היום". במהלך הפגישה הרביעית הנאשם מוזס הבטיח לנאשם נתניהו כי יפעל לשינוי ניכר לטובה באופן סיקורו וסיקור בני משפחתו בכלי התקשורת מקבוצת "ידיעות אחרונות" [...]

הנאשם מוזס התנה את המתת המוצעת בכך שהנאשם נתניהו ינצל את השפעתו כראש ממשלה לקידום החוק במתווה מוסכם שיגביל את "ישראל היום".

24. באישום השני – "פרשת 2000", להבדיל מהאישום הראשון – "פרשת 4000", ניסתה המאשימה לטעון, כי מטרת החקיקה שכונתה "חוק ישראל היום" הייתה, כביכול, להיטיב עם הנאשם 4. ברור כי תיאור זה הוא מטעה, שכן האינטרס הנטען – כך טענת המאשימה – של הנאשם 4 בחקיקה זו נובע מהיותו בעל שליטה בתאגיד "ידיעות אחרונות" – שהוא הנהנה העיקרי והישיר מהחקיקה האמורה.

25. ממש כמו אלוביץ', גם אילו היה נחקק חוק ישראל היום, לא היו נוחתים פתע, בחשבון הבנק של מוזס, סכומי כסף ניכרים, ולמעשה – סכומי כסף כלשהם. ממילא, פעילותו הנטענת של מוזס בכתב האישום היא במובהק בתפקידו כאורגן של "ידיעות אחרונות", באשר על פי הנטען בכתב האישום הציע מוזס לכוון את פעילותו של "ידיעות אחרונות".

26. הנה כי כן, הן באישום הראשון, הן באישום השני, הפעולות שעליהן מצביע כתב האישום (המוכחות כמובן) הן פעולות שבוצעו בשם התאגידים ועבורם.

27. אף על פי כן, ובאורח פגום לתזת כתב האישום עצמו, כתב האישום אינו כולל את התאגידים.¹

ד. ההחלטה בדבר העמדת התאגידים לדין עוכבה באורח חסר כל הסבר והצדקה

28. כפי שיפורט להלן, הדין קובע כלל ברור לפיו היה על רשויות החקירה והתביעה לבחון, כבר מלכתחילה, את אפשרות ההעמדה לדין של התאגידים. והנה, במקרה זה, הרשויות פעלו באורח בלתי ראוי עת התעכבו בבחינת הדברים, חרף התראות רבות שניתנו להן.

29. ראשית, על פי דין, על רשויות החקירה והתביעה לבחון את מעורבותם הפלילית של התאגידים כבר מתחילתה של החקירה, ולבטח בשלב העמדה לדין. אין מקום להבחנה בין חשודים בשר ודם לבין חשודים שהינם תאגידים.

30. הנחיית פרקליט המדינה מס' 1.14 שעניינה "מדיניות התביעה בהעמדה לדין פלילי וענישה של תאגיד" (מיום 2.10.2019) קובעת באורח מפורש וחד משמעי את דרך הפעולה הנדרשת כל אימת בו נחקרות עבירות שבוצעו לפי החשד "בסביבה תאגידית". כך, בסעיף 7:

במהלך חקירות בנסיבות בהן מבוצעות עבירות בסביבה תאגידית, עולים לעיתים תכופות ממצאים שיש בהם כדי להביא להטלת אחריות פלילית על תאגידים המעורבים בחשדות. מבחינה מהותית, פעמים רבות התאגיד הוא בגדר חשוד כבר בשלבים מוקדמים של החקירה. בנוסף, ממצאי החקירה משמשים כמצע לגיבוש החלטה בדבר העמדתו לדין של התאגיד.

לאור האמור, על גופי החקירה והתביעה להיות ערים להיבטים החקירתיים הנוגעים לבחינת אחריותם הפלילית של התאגידים המעורבים. בכלל זאת, יש לבחון את מעמדם של החשודים בביצוע העבירות בתוך התאגיד וכן את יתר ההיבטים המשמשים כשיקול להעמדת התאגיד לדין, כמפורט בהנחיה להלך. ככל שעולה חשד לאחריות פלילית של התאגיד, יש להוסיפו כחשוד פורמלי לתיק החקירה ולתיק התביעה. כאשר עולים חשדות לגבי תאגיד, יש לוודא כי אחריותו של התאגיד נחקרת באמצעות חקירת הגורמים המתאימים.

31. עוד קובעת ההנחיה האמורה כי קיימת חשיבות מיוחדת להתייחס אל תאגיד כאל ישות עצמאית שניתן להאשימה בפלילים. ובזו הלשון:

הדין מכיר בכך שקיימת חשיבות מיוחדת להתייחסות לתאגיד כאל ישות עצמאית שניתן להאשימה בפלילים, וזאת בעיקר מהסיבות הבאות: הטלת אחריות פלילית על תאגידים מרתיעה ויוצרת תמריצים לתאגיד לפעול לאיתור ומניעה של עבירות המבוצעות במסגרתו; ובחלק ניכר מן המקרים התאגיד הוא הנהנה העיקרי מפירות העבירה שמבוצעת במסגרתו.

32. לפי ההנחיה, חובה להגיש נגד התאגיד כתב אישום כאשר ישנה תשתית ראייתית לכך שאורגן פעל מטעמו בדרכים פסולות לשם השאת רווחים לתאגיד. וכך קובעת הוראת סעיף 9 להנחיה:

נקודת המוצא היא שככל שקיימת תשתית משפטית וראייתית להעמדת תאגיד לדין (קרי: יכולת להוכיח ביצוע עבירה בהתאם להוראות סעי' 23 לחוק העונשין) – וקיים אינטרס ציבורי בהעמדה לדין את התאגיד, יש להעמיד לדין. במובן זה אין הבדל בין יחיד לתאגיד.

33. באופן ספציפי קובעת הנחיה מס' 9.15 – "מדיניות הענישה הכלכלית בעבירות שוחד" (עדכון אחרון:

¹ כידוע, עמדתו של המבקש היא שכתב האישום לא היה צריך להיות מוגש. אך משהוגש, מן הדין לקיים את הכללים החלים בסוגיה זו.

16.12.2019), כי :

לצד מתן תשומת לב ראויה – הן בשלב החקירה והן בשלב הכנת התיק בפרקליטות – לצורך בהטלת קנסות הולמים, יש ליתן את הדעת בכל מקרה מתאים, גם לאפשרות העמדה לדין של התאגיד, וכן לאפשרות החילוט. בהקשר זה יש לציין כי סעיף 297 לחוק העונשין קובע הוראות מיוחדות לגבי חילוט בשוחד.

34. שנית, וכפי שנראה כעת, הדיון בסוגיית העמדתם לדין של התאגידים עוכב באורח בלתי ראוי – ומפלה – על ידי המאשימה, על אף התראות שניתנו בעניין.

35. לפני כשנתיים בקירוב, ביום 28.2.2019, נמסר לנאשמים כתב החשדות והודע להם כי נשקלת העמדתם לדין בכפוף לשימוע.

באותו מועד לא הודע דבר לתאגידים.

36. ביום 20.11.2019 הוחלט להגיש כתב אישום נגד הנאשמים.

באותו מועד לא הודע דבר לתאגידים.

37. בסמוך לכך, ביום 3.12.2019, פנה ארגון "לביא" ליועץ המשפטי לממשלה ולפרקליט המדינה בבקשה ליתן עמדתם בדבר העמדת התאגידים לדין בפרשות "2000" ו-"4000".

העתק פניית ארגון "לביא" מיום 3.12.2019 מצורף ומסומן כנספח 1.

38. משלא נענתה פנייה זו, שב ארגון "לביא" ופנה פעמיים נוספות בבקשה לקבל את עמדת היועץ המשפטי לממשלה ופרקליט המדינה בעניין סוגיית העמדתם לדין של התאגידים.

העתקי פניות ארגון "לביא" מהימים 5.12.2019 ו-12.1.2020 מצורפים ומסומנים כנספח 2.

39. לפני כשנה, ביום 22.1.2020 השיב היועץ המשפטי לממשלה והבהיר, כך –

אפשרות העמדתם לדין של תאגידים אלו בפרשות המדוברות עודנה נשקלת על ידי הגורמים הרלוונטיים, וטרם התקבלה החלטה בעניין.

העתק תשובת היועץ המשפטי לממשלה מיום 22.1.2020 מצורף מסומן כנספח 3.

40. היינו, בחודש ינואר 2020, לאחר שמשך קרוב לשנה נמנע היועץ המשפטי מלמלא חובתו על פי דין ועל פי הנחיות פרקליט המדינה, הודע כי רשויות התביעה שוקלות את הדברים בימים אלה ממש.

41. חלף ינואר והגיע חודש פברואר.

42. תם החורף והגיע האביב.

43. בשלב זה (וכמחצית השנה לאחר שהוחלט להעמיד לדין את האורגנים של אותם תאגידים), הגיש ארגון "לביא" עתירה לבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, בה התבקש בית המשפט העליון לחייב את היועץ המשפטי לממשלה ופרקליטות המדינה לבוא וליתן טעם מדוע לא יעמידו לדין את התאגידים במסגרת התיקים הידועים כתיקי "2000" ו-"4000", אשר כתב אישום בגינם כבר הוגש כנגד

מספר נאשמים, וביניהם האורגנים אשר עמדו בראש התאגידים ופעלו מטעמם.

44. בית המשפט העליון דחה את העתירה, תוך שנקבע כי העתירה מוקדמת, שכן טרם ניתנה החלטה בעניין על ידי היועץ המשפטי לממשלה והפרקליטות (בג"ץ 3193/20 **לביא זכויות אזרח מנהל תקין ועידוד התיישבות נ"י היועץ המשפטי לממשלה** (19.5.2020)).

45. ממועד זה, ובמשך חודשים ארוכים לאחר מכן, שבה המאשימה, השתתה ונקטה בסחבת בלתי סבירה באשר להחלטתה אם להעמיד לדין את התאגידים, אם לאו.

46. ביום 1.11.2020 פורסמה בכלי התקשורת ידיעה כי המדינה החליטה שלא להעמיד לדין את התאגידים.

47. בשלב זה פנו, הסנגורים למאשימה – שוב ושוב – בבקשה לקבל תשובה מוסמכת בעניין, תוך שמובהרת חשיבות ההחלטה להליך דכאן.

העתקי פניות הסנגורים מימים 5.11.2020 ו-19.11.2020 מצורפים לתשובה זו ומסומנים **כנספח 4**.

48. **גם בשלב זה לא נמסרה החלטת המאשימה.**

49. ביום 29.11.2020 הוגשו טענות המקדמיות של המבקש, ובכללם טענות לאכיפה בררנית למול עניינם של התאגידים.

50. אף בתשובתה של המאשימה לטענות מקדמיות אלה לא נמסרה ההחלטה בעניינם של התאגידים.

51. ביום 6.12.2020 התקיים דיון בטענותיו המקדמיות של המבקש. המאשימה הבהירה, במענה לשאלת בית המשפט הנכבד, כי תמסור החלטתה בעניינם של התאגידים **"ממש בימים הקרובים או בשבוע הבא"** (פרוטוקול דיון מוקלט מיום 6.12.2020 בעמ' 469, ש' 16-23).

52. גם בהצהרה זו לא עמדה המאשימה, וההחלטה נמסרה רק ביום 23.12.2020.

53. עולה מן המתואר לעיל, כי:

א. ההחלטה בעניינם של התאגידים עוכבה על ידי המשיבה, שלא כדיון, משך **שנתיים בקירוב**.

ב. אף לאחר שבוצעו פניות אקטיביות למאשימה והובהר כי עניינם של התאגידים נשקל, עוכבה ההכרעה משך כשנה תמימה נוספת.

ג. העיכוב נמשך אף כשמונה חודשים לאחר שהוגשה עתירה בנושא, וחודשים לאחר שבוצעו פניות מטעם באי כוח המבקש בעניין.

ה. ניתן לקבל החלטה בעניינם של התאגידים בתוך מספר חודשים

54. כאמור, לפני זמן קצר, נמסרה ההחלטה בעניין התאגידים, ונקבע כי הם יועמדו לדין בכפוף לשימוע.

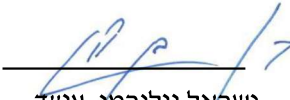
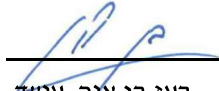
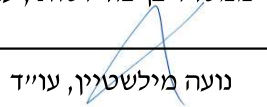
55. ברי כי לאחר מסירת החלטת המאשימה על העמדת התאגידים, ניתן להשלים את הדיון בעניינם בזמן קצר יחסית, שכן השימוע בעניינם של התאגידים אמור לארוך זמן לא ארוך.

56. בהקשר זה נבאר את הדברים הבאים:

- א. כל אחד מהתאגידים נאשם בפרשה אחת בלבד.
- ב. התאגידים אינם נדרשים לטעון על אודות מכלול חומר החקירה, שכן ממילא אין רלוונטיות לטעון שלא היה מקום להעמיד לדין את האורגנים מטעמם (שהרי כתב אישום בעניין כבר הוגש). לפיכך, טיעוני התאגידים אמורים להתמקד בעניינים מצומצמים יחסית, שעיקרם משפטיים, הנוגעים לשיקולי העמדה לדין של התאגידים בנסיבות בעניין (בהינתן העובדה כי האורגנים מטעמם כבר הועמדו לדין כאמור).
57. ודוק: השימוע בעניינו של המבקש – אשר בעניינו נדונו שלוש פרשות שונות – התקיים כ-5 חודשים לאחר שחומר החקירה נמסר לבאי כוחו. ההחלטה בעניינו – על כל חשיבותה והשלכותיה – התקבלה בתוך שבועות מספר לאחר תום השימוע.
58. בנסיבות אלה, זימונם של התאגידים לשימוע בתוך חודשים ספורים, ומתן החלטה בעניינם בסמוך לאחר מכן, הוא אפשרי ומתבקש, וממילא אין צורך לעכב את שמיעת המשפט לזמן רב.
59. הדברים נכונים ביתר שאת עת בוחנים את החלופה והיא ניהול שני משפטים נפרדים. ניהול שני משפטים נפרדים נגד הנאשמים בהליך שבכותרת ונגד התאגידים עלול להוביל לאוסף של "תאונות משפטיות" – כתב האישום אוחד מעל ל-300 עדים, עדות כפולה של עדים באותן סוגיות ממש מועדת לפורענות ועשויה בסופו של יום להוביל לקביעות סותרות. ניהול שני משפטים מקבילים עשוי להוביל להחלטות סותרות גם בסוגיות משפטיות (כגון טענות מקדמיות, סוגיות של קבילות וכיו"ב).
60. אין כל הצדקה לאפשר חשש ממשי לעיוות דין, כאשר הפתרון הוא פשוט וצנוע – המתנה להכרעה בדבר מעמדם של התאגידים, וככל שיוחלט על העמדתם לדין, איחוד המשפטים בעניינם. הדברים נכונים מקל וחומר כאשר הנסיבות שהובילו לפיצול המלאכותי נגרמו בשל התנהלות המאשימה, מבלי שהאשמה רובצת, ולו במעט, לפתחם של הנאשמים.

ו. סוף דבר

61. נוכח כל המפורט לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כמבוקש בכותרת בקשה זו.
62. אם וככל שימצא כי ראוי להגיש כתב אישום נגד התאגידים, יאוחד עניינם עם ההליך דכאן, בין במסגרת סעיף 87 לחוק סדר הדין הפלילי (ביוזמת המאשימה) ובין במסגרת סעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי (על יסוד בקשת המבקש).

 דקלה סירקיס, עו"ד	 ישראל וולנרמן, עו"ד	 בעז בן צור, עו"ד
 קרן הר צבי, עו"ד	 אסנת גולדשמידט-שריר, עו"ד	 כרמל בן צור, עו"ד
ממשרד בן צור ושות', עורכי דין		
 יאיר לשם, עו"ד	 אביחי יהוסף, עו"ד	 נועה מילשטיין, עו"ד
עמית חדד, עו"ד		

ממשרד חדד, רוט ושות', עורכי דין

תוכן עניינים

מס'	שם הנספח	עמ'
1	העתק פניית ארגון "לביא" מיום 3.12.2019	3
2	העתקי פניות ארגון "לביא" מהימים 5.12.2019 ו-12.1.2020	8
3	העתק תשובת היועץ המשפטי לממשלה מיום 22.1.2020	14
4	העתקי פניות הסנגורים מימים 5.11.2020 ו-19.11.2020	16

נספח 1

העתק פניית ארגון "לביא"

מיום 3.12.2019

בם דבורין כהן ושות'
משרד עורכי דין

Bam Deborin Cohen & Co.

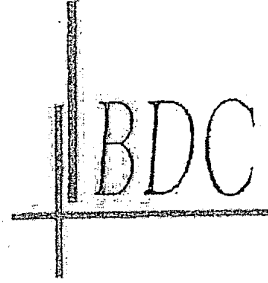
Law offices

י-ם: רח' בן יהודה 34, מגדל העיר קומה 18, ירושלים 94230 טל: 077-8150041

Fax: 02-6738931 Ben-Yehuda St. 34, City Tower 18th floor, Jerusalem 94230

ת"א: רח' מונטיפיורי 27 תל אביב 65973 טל: 03-5257542

Fax: 03-5480868 Montefiori St. no. 27 Tel-Aviv 65973

Itzhak Bam, Advocate (LL.M. Harvard)

Michael Deborin, Advocate

Ovadya Cohen, Advocate

Aviel Karrie, Advocate

יצחק בם, עו"ד (LL.M. הרוארד)

מיכאל דבורין, עו"ד

עובדיה כהן, עו"ד

אביאל קריא, עו"ד

ירושלים, ה' כסלו תש"פ
יום שלישי 03 דצמבר 2019

לכבוד: ד"ר אביחי מנדלבלט

היועץ המשפטי לממשלה.

באמצעות מייל: ishkat-yocetz@justice.gov.il

לכבוד: שי ניצן, עו"ד

פרקליט המדינה

באמצעות מייל: state-attorney@justice.gov.il

לכבוד: ליאת בן ארי, עו"ד

פרקליטת מחוז ת"א מיסוי וכלכלה

באמצעות מייל: DA-TLV-finance@justice.gov.il

ח.נ.

**הנדון: דרישה מיידית להעמיד לדין את התאגידים בזק, וואלה וידיעות אחרונות.
במסגרת כתב האישום בתיקי ראש הממשלה מוזס ואלוביץ'**

מרשי, מר משה אימרוג, ייפה את כוחי לפנות אליך כדלקמן:

1. בכתב האישום נגד רח"מ בנימין נתניהו אשר הוגש לאחרונה נכתב ארוכות לגבי חלקם של שלושה תאגידים גדולים: בזק, ידיעות אחרונות וחברת וואלה בביצוע העבירות הנטענות בו.

2. כך נטען כי בזק קיבלה בצורה בלתי חוקית מראש הממשלה הטבות רגולטוריות ואחרות ונתנה לו הטבות מצדה באמצעות חברת הבת שלה וואלה אשר על פי הנטען בכתב האישום התגייסה בחדווה לבצע את העבירות הנתונות.

3. גם בתיק המכונה "תיק 2000" בו הואשם מו"ל ידיעות אחרונות בניסיון למתן שוחד לראש הממשלה, פעל הלה מטעם החברה שהוא בעליה קרי קבוצת ידיעות אחרונות ולא מטעם עצמו, והמתת שהוצע על ידו היה אמור להינתן על ידי התאגיד - ידיעות אחרונות ולא על ידי מר מוזס. למותר לציין כי ידיעות אנון גם היה אמור להיות זה שמרוויח עם "הצעת השוחד" הייתה מצליחה.

4. חרף המפורט לעיל כתבי האישום הוגשו משום מה אך ורק כנגד אישים פרטיים, ולא הוגשו כנגד אף תאגיד מאלה המוזכרים לעיל. יובהר כי לנוכח חלקם המהותי של

התאגידים הנ"ל בפרשות השונות, הדבר מעלה יותר מאשר תמיהה מדוע לא מצאתם לנכון להעמיד לדין את התאגידים המדוברים – בתיק 4000 כנגד בזק וחברת הבת שלה וואלה בגין שוחד, ובתיק 2000 כנגד ידיעות אחרונות בגין ניסיון לשוחד.

5. התמיהה גוברת מקום בו עפ"י הנחיות פרקליט המדינה עצמו, הנחיה מספר 9.15 סעיף 13 יש "ליתן את הדעת בכל מקרה מתאים, גם לאפשרות העמדה לדין של התאגיד, וכן לאפשרות החילוט". וכך קובעת ההנחיה:

13. לצד מתן תשומת לב ראוייה - הן בשלב החקירה והן בשלב הכנת התיק בפרקליטות - לצורך בהטלת קנסות הולמים, יש ליתן את הדעת בכל מקרה מתאים, גם לאפשרות העמדה לדין של התאגיד, וכן לאפשרות החילוט. בהקשר זה יש לציין כי סעיף 297 לחוק העונשין קובע הוראות מיוחדות לגבי חילוט בשוחד. יוזכר כי עבירות השוחד, ובכלל זה מתן שוחד לעובד ציבור זר, הן עבירות מקור לפי חוק איסור הלבנת הון. יש על כן מקום לבחון האם נעברו עבירות לפי חוק זה, כמו גם עבירות נוספות.

6. סעיפים 8 ו- 19 - מרחיבים בעניין מתן קנס לתאגיד:

8. קביעת קנס מרבי שגובהו פי ארבעה משווי טובת ההנאה שהשיג הנאשם או שהתכוון להשיג, נועדה לאפשר הטלת קנסות הולמים גם במקרים בהם הנאשם אך ציפה להשיג רווח כלכלי גבוה במיוחד. אמנם, סעיף 63(א) לחוק מאפשר הטלת קנס בסכום שהוא פי ארבעה משוויים של הנוק שנגרם או של טובת ההנאה שהושגה בשל העבירה, אולם אין בהוראה זו די על מנת להטיל קנס הולם למשל במקרים בהם מדובר אך בניסיון לקחת שוחד, או כמצבים בהם טרם התקבלה טובת ההנאה (הצעת שוחד).

9. מאחר שעונש הקנס הוא העונש העיקרי לתאגיד, הקנס המרבי לגבי תאגיד הינו כפול מהקנס הקבוע לגבי יחיד.

7. סעיף 5 נותן בסופו דגש מיוחד לחשיבות בענישת התאגיד:

5. החמרת עונש המאסר מבטאת את חומרת עבירות השוחד, שהינה עבירת השתיתות המצויה במקום הגבוה ביותר במדרג החומרה, והיא מביאה לצמצום פער הענישה בין עבירה זו ועבירות חמורות אחרות המבוצעות על רקע כלכלי. החמרת ענישת נותן השוחד מצמצמת את הפער הגדול מדי שהיה קיים לפני התיקון לחוק, בין עבירת לקיחת השוחד למתן השוחד, תוך הותרת מדרג בין העבירות. קביעת עונש מרבי גבוה יותר תאפשר לבתי המשפט להטיל עונש הולם ומרתיע במקרים בהם מתן השוחד נעשה בניסיונות מחמירות שונות, כגון: שוחד בהיקפים גדולים או בשיטתיות, או מצבים בהם נותן השוחד הוא תאגיד או גורם חזק מבחינה כלכלית, פוליטית או אחרת לעומת עובד הציבור המקבל שוחד.

8. הנה כי כן ההנחיות לגבי העמדת לדין של תאגיד שמעורב במתן שוחד או בהצעה למתן שוחד אינן יכולות ברורות יותר ומחייבות למעשה הגשת כתב אישום כנגד תאגיד מקום בו יש ראיות שאורגן מטעמו פעל באופן פסול.

9. זאת ועוד גם הנחיה חדשה של פרקליט המדינה מר שי ניצן שמספרה 1.14 "מדיניות התביעה בהעמדת לדין פלילי וענישה של תאגיד" קובעת בצורה ברורה כי יחיד ותאגיד הונס היינו חד. יודגש כי את ההנחיות הנ"ל גיבשו אורלי דורון ואמיר טבנקין שהינם בכירים מאוד ברשות לניהול ערך. התמיהה לפיכך פועד זה הרשות לניהול ערך לא פעלה על ידי הנחיה שהיא עצמה גיבשה גוברת שבעתיים. ובכך בין היתר נכתב בהנחיה זו בהאי ליסנא:

"ככל שעולה חשד לאחריות פלילית של התאגיד יש להוסיפו כחשוד פורמאלי לתיק החקירה ולתיק התביעה. כאשר עולים חשדות לגבי תאגיד יש לוודא כי אחריותו של התאגיד נחקרת באמצעות חקירת הגורמים המתאימים וכן כי אם העברת תיק החקירה לפרקליטות נשלחת לתאגיד הנדעות בהתאם לסעיף 60א' לחוק סדר הדין הפלילי ובהתאם להנחיות פרקליט המדינה הרלוואנטיות בדבר יידוע ושימוע" (סעיף 7).

לא נתעצל גם לצטט את ההנחיה בסעיף 9 של אותו המסמך הקובעת כדלקמן:

"נקודת המוצא היא שככל שקיימת תשתית משפטית וראייתית להעמדת תאגיד לדין קרי יכולת להוכיח ביצוע עבירה בהתאם להוראות סעי' 23 לחוק העונשין וקיים אינטרס ציבורי בהעמדה לדין את התאגיד יש להעמיד לדין. במובן זה אין הבדל בין יחיד לתאגיד".

10. עוד יודגש כי מטבע הדברים הצעות שוחד של תאגידים ומתן שוחד של תאגידים מתבצעות על ידי האורגנים שלו ולא על ידי התאגיד עצמו. אף שיש צורך כי בשתי הפרשות אליבא דה כתב האישום מתן השוחד היה אמור להתבצע על ידי התאגידים בעצמם.

11. יושב ראש מועצת מנהלים של עיתון ובעל שליטה בחברה הם בוודאי אורגנים של התאגידים בראשם הם עומדים.

12. ההטבות שנטען שקיבלו ממך נתניהו היו אמורות להיטיב ישירות עם התאגידים, התאגידים הם גם אלה שבצמצם סיפקו ואו"הו אמורים להביא את המתת שהאורגנים שלהם הציעו/סיכמו עם ראש הממשלה על פי הנטען.

13. קל וחומר במקרה של וואלה שהיא חברה בת של בזק, אשר בזק הורתה לה לספק את הסיקור האוחד על פי הנטען, כדי שהחברה האם תקבל הטבות רגולטוריות לשיטתכם.

14. יוזכר עוד כי להעמדת תאגיד לדין יש אפקט הרתעתי חשוב ומשמעותי שכן התאגיד אמור ללמוד בדרך זו להגדיל את העבריינות מתוכו.

15. עמדה על כך גם כב' השופטת ד' ברק-ארז בבג"ץ 4395/12 הרדו בהן נ. פרקליטות מחוז מרכז פורסם בנבו, 2012, להלן:

"אכן, כיום, העיקרון של אחריות פלילית של תאגידים הוא יסוד מנסד במשפטנו.... הטעמים להכרה בו הם פוגמאטיים בעיקרם – מרביותם של תאגידים בפעילות הכלכלית והחשש שאי-הכרה באחריות פלילית של תאגידים תאפשר למעשה עבירה לחסות תחת המסך האטום של המבנה התאגידי."

16. יפים לעניין זה גם דבריו של כב' המשנה לנשיאה השופט א' רובינשטיין בע"פ 99/14 מדינת ישראל נ' מליסרון בע"מ (פורסם בנבו, 2014):

"ונזכיר, כי הרשעה מכוח תורת האורגנים נועדה בראש וראשונה להרתיע, בין אם את החברה הספציפית ובין אם חברות דוגמה, ממעשים דומים בעתיד, ועל כן יש ליתן לשיקולי ההרתעה חשיבות ממשית".

גם המלומדת הדסה בר-מור כותבת בספרה תאגידים, בעמ' 76 (כפרק 4.31 העוסק באחריות הפלילית של התאגיד) כותבת בהאי לישנא:

"התאגיד, כגוף ריאלי, הוא בעל ישות מוכרת בדין, הוא אולם בקהילת העולם, ולכן עליו לשאת באחריות פלילית אישית על מנת להגן על האינטרסים שהוא עלול לפגוע בהם. היקף התחומים הנשואים שהתאגיד מעורב בהם זהה כמעט לחלוטין לאלו של אדם פרטי, ולכן ראוי לכפוף אותה לרשת דומה של חובות מעורבות האינטנסיביות של התאגיד בפעילות המודרנית מזמינה מצבים של פעולות או מחלל המתחזעים בשמן של תאגיד, אשר אותם החברה (society) חפצה למנוע. המניעה תתבצע איפוא על ידי הטלת אחריות פלילית אישית על התאגיד."

17. יצוין עוד כי באין ספור פרשות מסוג זה הועמדו תאגידים לדין לרבות בפרשת הולילנד, סימנס, מליסרון ועוד עשרות פרשות נוספות דומות.

18. חרף כל האמור משום מה מצאתם לנכון לא להעמיד לדין את התאגידים בפרשות המוזכרות הי"ל אף שהדבר מתבקש, לא ביצעתם חילוטים לתאגידים אלה ולמעשה בחרתם להאשים רק אישים פרטיים ולא את התאגידים שהיו חלק בלתי נפרד מהעבירות לפי שהנכם טוענים להן בכתב החשדות.

19. כך למשל ברור שאת הצעת השוחד שלו מר מוזס אמור ויכול היה לממש אך ורק באמצעות הפעלת התאגיד שבשליטתו ותאגיד זה גם היה נהנה מהאפשרות שהצעת השוחד הייתה מצליחה.

20. אותו כ"ל לעניין מר אלוביץ' אשר נטען שהחברת בזק הציבורית שבשליטתו קיבלה את ההטבות הרגולטוריות הפסולות ואילו חברת וואלה, חברת בת של בזק נתנה למר נתניהו את המתת בדמות סיקור אותה בהנחיית חברת האם. מר אלוביץ' ומר מוזס לא פעלו בחלל הדיק אלא כאורגנים של התאגידים רבי-העוצמה אשר בראשותם הם עומדים ולשם השאת ריווח לתאגידים אלה. אין לד מקרה מובהק יותר של אורגן הפועל להשגת רווחים לתאגיד שלו.

21. אם כן, מאחר ושלושת הגופים הקשורים בכתבי האישום המוזכרים לעיל – בזק, וואלה וידיעות אחרונות עונים לשיתככם על כל הקריטריונים המחייבים הגשת כתב אישום נגדם וקיימת תשתית ראיתית מלאה להעמידם לדין לאחר שנמצא שקיימת תשתית ראיתית להעמיד לדין את האורגנים מטעמם, מרשי מבקש לדעת מדוע לא פעלתם בהתאם להנחיה המפורשת של פרקליט המדינה כמפורט לעיל, ומדוע לא הועמדו לדין שלושת התאגידים הי"ל בפרשות אלה.

22. לא צמחת להדגיש כי לגופים התקשורתיים כוח עצום ביחס לעובדי ונבחר ציבור, ובשל כך הדעת נותנת כי במקרה דין היה לצורך מובהק עוד יותר לפעול בהתאם להנחיות פרקליט המדינה ולעמוד על קוצו של יוד ופלל לא ברור מדוע סתיתם מנושא זה אף שמעורבותם עד צונאר של תאגידים אלה בפרשות השונות בעולה מכתב האישום היא רבה ומשמעותית ביותר.

23. אבקש להשיב למכתבי זה בתוך 7 ימים ומובחר לכם כי מכתבי זה מהווה פנייה שתכליתו מיצוי חליכים על כל המשתמע מכך.

24. יובהר כי מרשי שומר לעצמו את כל הזכויות הנובעות מהאמור לעיל ויפעל באופן שימצא לנכון לאחר שתתקבל תשובתכם.

25. התראה נוספת לא תישלח.

בכבוד רב, נב"ח

עו"ד מנחם דבורין

נספח 2

העתקי פניות ארגון "לביא"

מהימים 5.12.2019 ו-1

12.1.2020

ארגון לביא

מחלקה משפטית

ז' כסלו תש"פ

05 דצמבר 2019

לכבוד

היועץ המשפטי לממשלה

ד"ר אביחי מנדלבליט

בפקס: 02-6467001

במייל: lishkat-yoetz@justice.gov.il

פרקליט המדינה

עו"ד שי ניצן

בפקס: 02-6467006

במייל: state-attorney@justice.gov.il

שלום וברכה,

הנדון: הגשת כתבי אישום כנגד תאגידים - תיקים 2000; 4,000

מכובדי,

א. ביום 3.12.19 פרסם העיתונאי עקיבא ביגמן בעיתון ישראל היום, כתבה אודות הימנעותכם עד כה, מלהגיש כתבי אישום כנגד התאגידים המעורבים על פי כתב האישום שהוגש כנגד ראה"מ מר בנימין נתניהו ונוספים, בתיקים 2000 ו-4000: ידיעות אחרונות; בוק; וואלה.

כתבה זו התפרסמה גם באתר האינטרנט של "ישראל היום" בכתובת: <https://www.israelhayom.co.il/article/712651>

ב. בסיומה של הכתבה האמורה, התפרסמה תגובת משרד המשפטים, ולפיה: נשקלת האפשרות להעמיד לדין את התאגידים, אך "לא נערך שימוע לתאגידים. טרם התקבלה החלטה בעניינם".

ג. מהאמור לעיל עולה, כי עד כה נמנעתם מלקבל החלטה בעניין עריכת שימוע והעמדתם לדין של התאגידים האמורים, זאת חרף קביעותיכם העובדתיות בכתב האישום שהוגש כנגד מר נתניהו באשר למעורבותם של בעלי השליטה ואורגנים בתאגידים האמורים בביצוע העבירות, אשר נעברו לכאורה על ידי התאגידים האמורים ולצורך התאגידים האמורים.

ד. להחלטתכם בעניין התאגידים האמורים עשויות להיות השלכות ציבוריות משפטיות וכספיות ניכרות, והשיהוי בקבלת ההחלטה בעניין התאגידים חרף עמדתכם הנחרצת באשר למסכת העובדתית כמופיע בכתב האישום הנזכר אינו סביר, אינו עולה בקנה אחד עם הנחיות פרקליט המדינה בנוגע למדיניות התביעה בהעמדה לדין וענישה של תאגיד, ופוגע באופן ממשי באינטרס הציבורי.

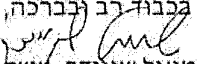
ה. כמו כן, ברי כי ככל שיואשמו התאגידים בעבירות שביצעו האורגנים שלהם, לא יוגש נגדם כתב אישום נפרד, אלא הם יצורפו לכתב האישום הקיים. עובדה זו מכתובה לוח זמנים לקבלת ההחלטה מצדכם. מהראוי לציין כי הנוהל המזוזר בה התקבלה ההחלטה בעקבות השימוע של מר נתניהו יוצרת ציפייה ביחס למידת הזריזות והיעילות של הפעלת שיקול דעתכם בעניין.

לביא זכויות האזרח ומינהל תקין | ע"ר 580624724 | מחלקה משפטית

דואר: עמונה 27 עפרה | טל: 02-5358538 | דוא"ל: legal@lavi.org.il | פקס: 077-4703577

עמוד 1 מתוך 2

- א. נוכח העניין הציבורי העצום בפרשה זו, אבקשכם לקבל בתוך 30 יום, החלטה בנוגע להזמנתם לשימוע ולהעמדתם לדין של התאגידים האמורים, או החלטה על אי-העמדתם לדין, ככל שהחלטה זו נראית לכם סבירה בנסיבות העניין וניתנת להגנה בבג"צ.
- ז. ככל שלא תתקבל החלטתכם בנושא זה, צפוי ארגון לביא לעתור לבג"צ.

מכבוד רב וברכה,

שמואל שניידר, עו"ד

בם דבורין כהן ושות'
משרד עורכי דין

Bam Debora Cohen & Co.

Law offices

גבעתיים: רח' אריאל שרון 4, מגדל השחר קומה 30, גבעתיים 5320045 טל: 03-5257542
Fax: 03-5480868 Ariel Sharon St. 4, HaShachar Tower 30th fl., Givatayim 5320045
ירושלים: רח' בן יהודה 34, מגדל העיר קומה 18, ירושלים 9423001 טל: 077-8150041
Fax: 02-6738931 Ben-Yehuda St. 34, City Tower 18th floor, Jerusalem 9423001

Itzhak Bam, Advocate (LL.M. Harvard)
Michael Debora, Advocate
Ovadya Cohen, Advocate
Aviel Karie, Advocate

יצחק בם, עו"ד (LL.M. הרווארד)
מיכאל דבורין, עו"ד
עובדיה כהן, עו"ד
אביאל קריא, עו"ד

ירושלים, ט"ו טבת תש"פ
יום ראשון 12 ינואר 2020

לכבוד
היועץ המשפטי לממשלה
ד"ר אביחי מגדלגליט
באמצעות פקסימיליה 026467001 ודואר רשום

פרקליטת מיסוי וכלכלה (המשנה לפרקליט המדינה)
עו"ד ליאת בן ארי
באמצעות מייל: DA-TLV-finance@justice.gov.il

ח.כ.

דואר רשום

מ.ל.ב.
דחוף מאוד

הנדון: התראה אחרונה לפני פניה לערכאות
בעניין אי מתן תשובה לגבי העמדה לדין של התאגידים
בזק, וואלה וידיעות אחרונות
סימוכין: מכתבי אליכם מיום 3.12.19 ומכתב עמותת לביא אליכם מיום 5.12.19

בשם מרשיי הי"ה משה איפרגן ועמותת לביא הנני לפנות אליכם בדחיפות בעניין שלהלן:

1. ביום 3.12.19 פניתי אליכם בשם מר משה איפרגן בדרישה לקבל מענה אודות הימנעותכם עד כה, מלהגיש כתבי אישום כנגד התאגידים המעורבים על פי כתב האישום שהוגש כנגד רוח"מ בנימין נתיניהו ונוספים, בתיקים 2000 ו-4000: ידיעות אחרונות; בזק; וואלה.
2. ביום 5.12.19 פנתה גם עמותת לביא בדרישה לקבל מענה בהול האם בכוונתכם להעמיד לדין את התאגידים הנ"ל לנוכח רצונכם להגיש ולנהל את כתב האישום כנגד מר נתיניהו באופן מדי שכן ברור כי לא ינוהלו במקביל שני משפטים זהים.
3. כמנהגכם בקודש ובניגוד לחוק, עד כה טרם השבתם לפנייתי ואף לא לפניית ארגון לביא, וזאת באופן שהוא לחלוטין איננו סביר לנוכח הבהילות והדחיפות בה הנכם מבקשים להתחיל לנהל את משפט רוח"מ וחנאשמים הנוספים בפרשות הנ"ל.

Bam Debora Cohen
עמוד 1 מתוך 3

בם דבורין כהן
www.bdc-law.com

4. התנהלות זו שלכם אינה סבירה בעליל ומהווה התחמקות גרידא ממתן מענה ברור לשאלה האם בכוונתכם להעמיד לדין את התאגידים המעורבים בפרשות הנ"ל אם לאו. תשובה שעל פניו הייתם אמורים להשיב עליה מידית ויותר מכך הייתם אמורים להביא את סוגיית התאגידים למיצוי (כפי שהיה בפרשות רבות בעבר) בדיוק באותו זמן של יתר הנאשמים.
 5. התמיהה עולה מקום בו עיון קביעותיכם העובדתיות בכתב האישום שהוגש כנגד מר נתניהו ונוספים באשר למעורבותם של בעלי השליטה ואורגנים בתאגידים האמורים בביצוע העבירות הנטענות, אינן מתירות כל ספק באשר לנחיצות להעמיד תאגידים אלה לדין.
 6. אין צורך להבהיר כי להחלטתכם בעניין התאגידים האמורים עשויות להיות השלכות ציבוריות משפטיות וכספיות ניכרות, והשיהוי בקבלת ההחלטה בעניין התאגידים חרף עמדתכם הנחרצת באשר למסכת העובדתית כמופיע בכתב האישום הנזכר אינו סביר, אינו עולה בקנה אחד עם הנחיות פרקליט המדינה בנוגע למדיניות התביעה בהעמדה לדין ונעישת של תאגיד, ופוגע באופן ממשי באינטרס הציבורי.
 7. כמו כן, ברי כי ככל שיואשמו התאגידים בעבירות שביצעו האורגנים שלהם, לא יוגש נגדם כתב אישום נפרד, אלא הם יצורפו לכתב האישום הקיים. עובדה זו מכתיבה לוח זמנים לקבלת ההחלטה מצדכם.
 8. זאת ועוד, האופן המזורז בו התקבלה ההחלטה בעקבות השימוע של מר נתניהו יוצרת ציפייה ביחס למידת הזריזות והיעילות של הפעלת שיקול דעתכם אף בעניין התאגידים, אלא שמשום מה ואף שמדובר באותה פרשה ממש הנכם מתמהמהים במכוון במתן כל מענה בנדון וזאת בניגוד למצוות החוק. זאת ועוד על פי הידוע אפילו שימוע לא ערכתם לתאגידים הנ"ל על כל המשמעויות הנובעות מכך לעניין בשלות התיק הנ"ל להגעה לבית משפט.
 9. במכתבים שבסימוכין הובהר לכם כי עליכם להשיב בסוגיית התאגידים לאלתר וזאת לנוכח הדחיפות הציבורית שבדבר וחרף זאת לא השבתם כלל.
 10. אשר על כן וכפניה אחרונה בהחלט לפני עתירה לבית המשפט העליון הנכם מתבקשים להבהיר כדלקמן:
- א. האם נתקבלה החלטה באשר להעמדת התאגידים בזק, ידיעות אחרונות וואלה לדין?
 - ב. ככל שהתקבלה החלטה בעניין כל אחד מהתאגידים הנ"ל אבקש לקבלה לאלתר.
 - ג. ככל שהתקבלה החלטה להעמיד מי מהתאגידים הנ"ל אבקש לדעת מתי אמור להיערך לו שימוע?
 - ד. ככל שהתקבלה החלטה שלא להעמיד מי מהתאגידים הנ"ל אבקש לקבל את נימוקיה לאלתר.
11. אף שהמועד לקבלת תשובתכם חלף כאמור לעיל אמתין למענה 48 שעות בטרם אפנה לערכאות.
 12. פניה נוספת לא תישלח.

בכבוד רב ובב"ח
עו"ד מיכאל דבורין

2

נספח 3

העתק תשובת היועץ המשפטי

לממשלה מיום 22.1.2020

מדינת ישראל

משרד המשפטים

לשכת היועץ המשפטי לממשלה

ירושלים, כ"ה טבת תש"פ

22 ינואר 2020

מס' מסמך: 004-99-2020-001812

(בתשובה נא לציין מספרנו)

לכבוד :

עו"ד מיכאל דבורין, בשם מר משה איפרגן וארגון לביא

בפקס : 02-6738931

עו"ד שמואל שניידר, בשם ארגון לביא

בפקס : 077-4703577

שלום רב,

הנדון: פניותיכם בנוגע להעמדה לדין של התאגידים בזק, וואלה וידיעות אחרונות

סמך: פניותיכם מיום 3.12.19; מיום 5.12.19 ומיום 12.1.20

בפניותיכם שבסמך ביקשתם להשוות את הטיפול בעניינם של התאגידים שבנדון, המעורבים בפרשות המכונות פרשה "2000" ופרשה "4000", לטיפול בעניינו של ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו באותן פרשות.

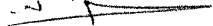
במענה לפניותיכם שבסמך נבהיר תחילה, כי בניגוד לנטען בפניות, אפשרות העמדתם לדין של תאגידים אלו בפרשות המדוברות עודנה נשקלת על-ידי הגורמים הרלוונטיים, וטרם התקבלה החלטה בעניין.

בהקשר זה יצוין כי קיימים הבדלים מהותיים בין שיקולי העמדה לדין של חשודים "בשר ודם" לבין שיקולי העמדה לדין של ישויות משפטיות. ביחס לתאגידים קיימים שורה של שיקולים ייחודיים המשמשים לצורך גיבוש ההחלטה בשאלת העמדתם לדין, שאינם רלוונטיים כלל לחשודים "בשר ודם" (וראו הנחיית פרקליט המדינה מס' 1.14 בעניין "מדיניות התביעה בהעמדה לדין פלילי וענישה של תאגיד").

אכן, במקרים מסוימים בהם מעורבים חשודים "בשר ודם" יחד עם תאגידים, ההחלטה על העמדה לדין של כלל הגורמים מתקבלת במשותף, ואולם הדבר אינו הכרחי ונגזר מנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה.

עם השלמת בחינת הנושא, יתקבלו ההחלטות בעניינם של התאגידים המדוברים.

בכבוד רב,

עדי מנחם באר, עו"ד

עוזרת ליועץ המשפטי לממשלה

העתק:

לשכת פרקליט המדינה

פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)

נספח 4

העתקי פניות הסנגורים מימים

19.11.2020 ו- 5.11.2020

5 בנובמבר, 2020

לכבוד

ד"ר אביחי מנדלבלויט

היועץ המשפטי לממשלה

מר מנדלבליט הנכבד,

בדוא"ל ובפקסמיליה

הנדון: ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' – החלטה שלא להעמיד לדין של התאגידים

בשם מרשנו, ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו, הרינו מתכבדים לפנות אליכם, כדלקמו:

1. ביום 20.11.2019 הוגש כתב אישום נגד ראש הממשלה ונגד בני הזוג שאול ואיריס אלוביץ' וארנון מוזס.

2. על פי הנתען בכתב האישום בתיק שבכותרת, הנאשמים 2 ו-4 (מר שאול אלוביץ' וארנון מוזס) מעורבים בפעולות המגבשות אישום במתן שוחד לשם קבלת הטבות לתאגידים בהם היו בעלי שליטה ו/או עניין ואשר נוהלו על ידם, ובכללם בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ (להלן: "**בזק**"), וואלה תקשורת בע"מ (להלן: "**וואלה**") וידיעות אחרונות בע"מ (להלן: "**ידיעות אחרונות**") (ביחד ולחוד: "**התאגידים**").

3. מאליו מובן, כי ראש הממשלה כופר מכל וכל בנטען בכתב האישום בעניין זה, ובכלל.

4. לאחרונה התפרסם בכלי התקשורת כי התקבלה החלטה שלא להעמיד לדין את התאגידים "בזק", "ידיעות אחרונות" ואתר האינטרנט "Walla".

5. נבקש, איפוא, לקבל את ההחלטה שבנדון, כמו גם את הנימוקים המלאים לקבלתה, זאת בתוך 7 ימים.

6. אין באמור כדי לגרוע מהטענות העומדות למרשנו בהקשר זה ובכלל.

בכבוד רב,

עמית חדר, עו"ד

בעז בן צור, עו"ד

העתק: גבי ליאת בן ארי, עו"ד – המשנה לפרקליט המדינה.

גב' יהודית תירוש, עו"ד – מנהלת מח' ניירות ערך בפרקליטות מיסוי וכלכלה

19 בנובמבר, 2020

לכבוד

ד"ר אביחי מנדלבלית

היועץ המשפטי לממשלה

מר מנדלבלית הנכבד,

בדוא"ל ובפקסמיליה

הנדון: ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' – החלטה שלא להעמיד לדין של התאגידים

בשם מרשנו, ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו, הרינו מתכבדים לפנות אליכם, כדלקמן:

1. ביום 5.11.2020 נשלח אליך מכתב מטעם הח"מ בעניין שבכותרת.
העתק המכתב מיום 5.11.2020 מצורף כנספח 1 למכתב זה.
2. עד כה לא התקבל אצל הח"מ מענה למכתב שבסימוכין, וכן לא הועברה לידי הח"מ החלטת היועץ המשפטי לממשלה בעניין שבכותרת.
3. נוכח חיוניות המידע המפורט בהחלטה זו להגנתו של ראש הממשלה ומתוקף זכותו לעיין בה, נבקש, בשנית לקבל את ההחלטה שבנדון, כמו גם את הנימוקים המלאים לקבלתה, זאת בתוך 5 ימים.
4. אין באמור כדי לגרוע מהטענות העומדות למרשנו בהקשר זה ובכלל.

בכבוד רב,
עמית חדד, עו"ד
בעד בן צור, עו"ד

העתק: גבי ליאת בן ארי, עו"ד – המשנה לפרקליט המדינה.
גבי יהודית תירוש, עו"ד – מנהלת מח' ניירות ערך בפרקליטות מיסוי וכלכלה